

عنوان مقاله:

انعطاف‌پذیری و تاثیر آن بر حس تعلق به مکان در مسکن

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین‌المللی و هفتمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده‌گان:

جواد سبزیان ملایی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه رازی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران،

هادی عبادی - استادیار گروه معماری، دانشگاه رازی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

حس تعلق به مکان از والاترین مولفه‌هایی است که ارتباط انسان و محیط کالبدی اطراف او را می‌سنجد. این مولفه که بر اساس هرم مازلو از اساسی‌ترین نیازهای هر فرد قلمداد می‌شود تعیین کننده مطلوبیت و کیفیت مسکن است. این پژوهش به دنبال آن است که تاثیر انعطاف‌پذیری را بر این مهم سنجند. برای رسیدن به هدف مطلوب در این پژوهش، از روش تحلیلی و توصیفی جهت بسط موضوع انعطاف‌پذیری و حس تعلق به مکان استفاده شده است. با توجه به مطالعات صورت گرفته در دو حوزه حس تعلق و رابطه آن با انعطاف‌پذیری فضا می‌توان دریافت که انعطاف‌پذیری در چهار بعد حس تعلق به مکان یعنی بعد محیطی، ساختاری، عملکردی و حسی و ادراکی تاثیر گذاشته و استفاده از آن در طراحی و ساخت مسکن امکان تغییر و تطبیق فضا با محیط داخلی منطبق بر نیازهای ساکنین و افزایش کنترل کاربران به منظور سفارشی نمودن فضا را فراهم می‌آورد. بر این اساس کارآمدی و بهبود شرایط زندگی حاصل می‌شود.

کلمات کلیدی:

انعطاف‌پذیری، حس تعلق به مکان، مسکن، کیفیت، مطلوبیت

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043072>

